

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 129.

Vydána dne 31. prosince 1921.

Obsah: 495. Zákon, kterým se upravují výhody poskytnuté státním a jiným veřejným zaměstnancům z důvodů mimořádných poměrů.

495.

Zákon ze dne 21. prosince 1921,

kterým se upravují výhody poskytnuté státním a jiným veřejným zaměstnancům z důvodů mimořádných poměrů.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Civilním a vojenským státním zaměstnancům a dělníkům, pokud nejsou jich požitky upravovány kolektivními smlouvami, čítají v to i zaměstnance a dělníky podniků a fondů státem spravovaných, v činné službě, ve výslužbě a jejich pozůstalým a vojenským invalidům ze stavu mužstva a jejich pozůstalým, jimž podle dosud platných předpisů příslušely až do konce r. 1921 mimořádné měsíční (dříve čtvrtletní) výpomoci a měsíční nouzové výpomoci, budou se tyto výpomoci vypláceti na dobu od 1. ledna do 31. prosince 1922 v částkách a dle pravidel dosud platných, pokud tento zákon jinak nestanoví.

§ 2.

Učitelům obecných a občanských (měšťanských) škol v činné službě, čítají v to učitele na státních školách obecných a měšťanských, budou se místo výpomocí dle § 1 tohoto zákona na dobu od 1. ledna do 31. prosince 1922 vypláceti mimořádné měsíční (dříve čtvrtletní) výpomoci a měsíční nouzové výpomoci, a to pro Prahu a místa I., II. a III. třídy místních přídavků ve výši 80%, pro všechna ostatní místa ve výši . . . 70% z částek podle dosavadních předpisů příslušejících.

§ 3.

Služební požitky a právní nároky úředníků a zaměstnanců zemí, žup, fondů a ústavů jimi spravovaných a úředníků okresů a obcí, jakož i fondů a ústavů jimi spravovaných, stanovené služebními řády nebo usneseními těchto korporací, pokud přesahují míru jednotlivých druhů požitků, práv a nároků úředníků a zřízenců státních stejné nebo rovnocenné kategorie a stejných poměrů rodinných, musí býti těmito korporacemi nejdéle do konce roku 1922 uvedeny na míru požitků, práv a nároků úředníků a zaměstnanců státních.

§ 4.

Ženatým státním a jiným veřejným zaměstnancům v činné službě, jejichž manželka jest v jakémkoliv veřejné neb této na roveň postavené činné službě a sama požívá drahotních přídavků, mimořádných, nouzových neb jim podobných výpomocí, budou drahotní přídávky a výpomoci vypláceny ve výměře stanovené pro ovdovělé zaměstnance; je-li rozdíl mezi přídávkem a výpomocemi manželi příslušejícími a částkou, které by se mu dostalo, kdyby byl posuzován jako ženatý, větší než přídavek a výpomoci manželčiny, poukáže se k výplatě částka přesahující.

§ 5.

Všichni zaměstnanci v činné službě, uvedení v tomto zákoně, platí, počínajíc 1. březnem 1922 pro účely pensijní příspěvek ve výši 8% pensijní základny, případně jiného platnými předpisy stanoveného základu, jestliže již nyní neplatí pensijní příspěvek vyšší. Tento příspěvek sráží se z platu při výplatě požitků ve lhůtách předem splatných.

§ 6.

Ustanovení § 14 uherského zákonného článku XXVI : 1916, pokud se jím přiznává osvobození od daně z příjmu služebním a započítovacím požitkům zaměstnanců ve veřejných službách, jakož i ustanovení § 5, čís. 9., a § 28 uherského zákonného článku X : 1909, dále § 11, č. 8., a § 12 zákonného článku XXVI : 1916 se zrušují pro berní rok 1922 a další.

V důsledku toho nabývají pro zmíněná berní léta v celém rozsahu účinnosti §§ 49, 63 a 64, č. 1., zákonného článku X : 1909, dále § 22, č. 3., 4. a 5., zákonného článku LIII : 1912 s tou změnou, že částky 800 K se nahrazují částkami 6000 Kč.

Ustanovení § 5, č. 8., uherského zákonného článku X : 1909 zůstává i nadále v platnosti.

§ 7.

Osoby v činné službě, o nichž jedná § 6, odst. 1., tohoto zákona, jakož i osoby v činné službě, za které stát podle dosavadních ustanovení převzal k placení daň z příjmu vybíranou srážkou, jsou povinny platiti na berní rok 1922 25% daně z příjmu, vypadající na dobu od 1. března 1922 ze služebních požitků. Zbytek nese stát.

§ 8.

Veřejné korporace nesmějí za své zaměstnance v činné službě převzít k placení více

než 75% daně z příjmu, připadající na dobu od 1. března 1922 z jich služebních požitků.

§ 9.

Zúčastnění ministři se zmocňují, aby změny zákonů a nařízení, které v důsledku tohoto zákona objeví se nutnými, provedli cestou nařizovací.

§ 10.

Nebude-li pro náklad vzešlý z provádění tohoto zákona úhrady v řádných státních příjmech, zmocňuje se ministr financí, aby opatřil k tomuto cíli nutné prostředky úvěrovými operacemi.

§ 11.

Provedením tohoto zákona, jenž nabývá účinnosti 1. ledna 1922, pověřují se všichni ministři.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Černý v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Mičura v. r.

Udržal v. r.

A. Novák v. r.

Dr. Dérer v. r.

L. Novák v. r.

Staněk v. r.

Tučný v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Srba v. r.,

též za ministra Habrmana.

Dr. Dolanský v. r.,

též za ministra Šrámka.